

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном

Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0807 4-0237

— Тел. У. Н. Союзу: ВЕрген 4-1016

FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ЗАВЕРТАННЯ НАЗАД ЦІН НА М'ЯСО Й ІНШІ ПРОДУКТИ

11 Комуністів у Тюрмі

Нью Йорк. — Одинадцять визначних комуністів, які не спромоглися дістати поруку на місце забороненої судом грошової поруки, складеної Конгресом Громадянських Прав, пішли в тюрму доки хтось інший не зголоситься з бондом за них. Крім того, в тюрмі опинилися завідувач фонду, з якого давав поруку згаданий Конгрес, а саме: мільйонер — Фредерік Вандербілт Філд, Даніел Гаммет і В. Алфреус Гонтон за те, що відмовилися дати висновок судовий, хто ці гроші складає. Вони подали скаргу на судовий наказ про кару за непослух, однак не спромоглися досі на поруку з інших фондів ніж з фонду Конгресу Громадянських Прав. — Суддя, який відмовився приймати поруку зі згаданого фонду, заявив, що тут не йдеться про самі гроші, але про поруку, що покарані люди не втечуть і що той, хто складає бонд, має обов'язок дбати, щоб покарані особи не тікали та щоб не думали, що склавши бонд, вони вже можуть звільнитися себе від судової влади.

● Президент Труман звільнив податкового борця в стейті Массачусетс, Деніса в Делейні. Причини в Білому Домі не подали. Сказано тільки, що було слідство.

ПОВІНЬ ЗАГРОЖУЄ МІСТОВІ СЕЙНТ ЛУІС

Канзас Сіті. — Найвищий рівень води в річці Канзас і Мизури зрештою уже з околів міста Канзас Сіті до ріки Міссісіпі. В наслідок того рівень води в головній річці підвищився до 40 стій, що стало загрозою для столиці стейту Мизури, міста Сейнт Луїс. Повені в цьому місті чекають на п'ятницю. Дотеперішня шкода від повені у стейтах Канзас, Мизури й Оклахома становить біліон доларів. Президент Труман, який оглядав повінь з літака, заявив, що такою він ще в житті не бачив. Його родина місцевість розташована за десять миль на схід від міста Канзас Сіті; туди поїхала його дочка Маргарет, що прибула з батьком до Канзас Сіті. Президент заявив, що він зробить усе, що в його силі, щоб уряд допоміг

Вашингтон, 17 липня. Адміністрація Трумана віднесла важливу перемогу в Конгресі у своїм змаганні до повернення назад ціни на різноманітні продукти. Дотеперішня коаліція республіканців з південними демократами розбилася при повновимі голосуванні над нещодавною заборонаю повернути назад ціни на продукти. Крім того, 50 республіканців прилучилися до правильних демократів і таким чином 217 головами проти 124 перейшов новий законопроект про оборону продукції, який, між ін., містить постанови про повернення назад ціни. Однак при наступним голосуванні над подібними постановами прийшло до компромісу. Ціни на волоче м'ясо встановлені такі, які були в день 20 травня 1951, а це означає знижку на десять відсотків. За те ціни на інші різноманітні продукти не будуть повернені назад, як цього домоглася адміністрація. Голосування над цінами промислових виробів прийде поступово, коли вже знесено заборону на повернення ціни. Однак, 127 голосами проти 27 палата заперечила намагання адміністрації запровадити спеціальні дозволи для ведення бізнесу, щоб у такий спосіб змусити торговців дотримувати ціни, визначені урядом.

потерпілим відбудувати їхні життя. Департамент рибництва у Вашингтоні заявив, що потерпілим від повені район може рахувати на урядові позички, призначені для них, що терплять в наслідок елементарного нещастя.

ТОВБІН РАДІТЬ БЮРОВИМ РОБІТНИКАМ ОРГАНІЗУВАТИСЯ В ЮНІ
Вашингтон. — Секретар праці Морис Товбін звернувся до 13,000,000 білоковірцевих робітників країни, щоб вони об'єдналися в юні для виборення собі кращої платні, бо теперішня їхня заробітна плата менша на \$15 тижнево від плати промислових робітників, zorganizованих в юніях. Товбін каже, що білоручки з погордою дивляться на організації промислових робітників.

СЕНАТОРИ ЗА ВІДПЛАТУ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Вашингтон. — Два сенатори зажадали від Конгресу відплати Чехословаччині за ув'язнення америкаанського журналіста Вільяма Овенса, кореспондента пресової Агенції Ассоційейтед Пресс. Сен. А. С. Монруні подав резолюцію з домаганням порвати економічні а після того й політичні зв'язки з Чехословаччиною, якщо вона не випустить Овенса з тюрми протягом трьох місяців. Сен. Герберт О. Конноур подав резолюцію з домага-

ням до департаменту стейту негайно припинити торговельні трансакції з Чехословаччиною, вдатися до Об'єднаних Націй з проханням перевести слідство над засудом Овенса та прогнати всіх закордонних комуністичних журналістів. Сен. Джан Н. Врікер звернувся до уряду О.Н. в справі прав людини і висловив догану пані Елеонорі Рузвельт за цей „ганебний документ“, на який вона згодилася в комісії О.Н.

НОВІ КОМЕРЦІЙНІ ЛІТАКИ МОЖНА ПЕРЕМІНИТИ НА ВОЄННІ

Нью Йорк. — Літунське підприємство „Істерн Ер Лайнс“ замовило 90 нових літаків коштом сто мільйонів доларів. Літаки мають бути готові впродовж двох років, однак їхні мотори мають бути побудовані так, щоб їх можна переміняти на турболітаки, які можуть летіти з швидкістю 1,106 повітряних миль замість теперішньої швидкості 300 миль на годину. Колишній капітан військової авіації, а тепер президент Істерн Ер Лайнс, Едді Рікенбакер, заявив, що 60 новозамовлених літаків — це пасажирські літаки на 88 осіб кожний, а решта літаків — на 40 осіб. Всі літаки будуть по чотири мотори марки Супер-Констеллейшен; побудувє їх підприємство Лаклід Еркграфт Корпорейшен у Каліфорнії. Деякі літаки будуть готові вже в вересні 1951 р. бо модель для них була готова два роки тому. Супер-Констеллейшен будуть мати 114 стій довжини, крила 123 стій. Їх вага становитиме 65 тон.

В АМЕРИЦІ

● 90,000 хронічних наркотиків у самому місті Нью Йорк нараховує спеціальна комісія, призначена вищим місцевим урядом. Звіт із дослідів комісії обіймає 53 сторінки.
● Ше одна „департаментова крадіжка“ з'явилася в торговельно-промисловій конвенції в Шікаго. Минулого року Кампанія Волі дала \$1,317,000 на закуп рибної стачні Вільної Європи, спорудженої в Мюнхені, у Німеччині.
● Не вільно перекладати цента на інші гроші, щоб їх вживати до різних автоматів. Закон у цій справі вже підписав президент Труман. Досі суди не могли карати людей за переміну монети, тільки за самий обман.

ВІЙНА НА ЧОТИРИ ФРОНТИ КОШТУВАТИМЕ АМЕРИКУ БІЛІОН ДОЛЯРІВ ДЕННО

Вашингтон, 17 липня. — Пол

Гофман Колишній директор Плянну Маршала, а тепер голова Фондації Форда, сказав Конгресові, що Росія підготувала і веде холодну війну на чотири фронти, щоб наразити ЗДА на якнайбільші витрати. Коли прийде до розрахунку, Америка мусить бути готова до справжньої війни на всіх тих фронтах, а саме: на військовому, політичному, інформаційному і така війна коштуватиме Злученим Державам біліон доларів денно й тому вже тепер треба вжити заходів, щоб до неї не допустити.

Ці зауваження висловив Гофман, складаючи свідчення для підтримки домагання уряду, щоб Конгрес призначив вісім з половиною біліонів на закордонну допомогу, бо заприязнені з Америкою країни дістануть змогу разом із нами запобігти справжній війні і втримати мир. Кожний долар, виданий тепер на поборювання зації Росії, зменшить загрозу війни і причиниться до зменшення витратів у майбутньому, твердив Гофман. Для контролю таких витратів, як в економічній так і військовій ділянці треба, на думку свідка, створити одну агенцію. Кооперація Економічної Адміністрації повинна бути такою агенцією, сказав Гофман.

Після Гофмана заслухали як свідка колишнього асистента секретаря стейту Нілсона Рокефелера, який виразно став проти вище зазначеного плану.

ЩОРАЗ СІЛЬНІШИЙ НАТИСК НА ЮГОСЛАВІЮ

Лейк Сокоес. — Югославія повідомила Об'єднані Держави, що вона не може признати значнішої військової сили для міжнародної, колективної сили безпеки, яку творять О. Н., бо на неї намагаються ворожі сили, себто її сусіди та Совети. Створення такої міжнародної сили безпеки було запропоноване Злученими Державами. Югославське письмо було відповіддю на циркуляр, висланий усім членам Об'єднаних Націй, в якому запитують кожного члена, чим він міг би причинитися до колективної безпеки. Югославія повідомляє, що ще ніколи не було такого сильного ворожого натиску на неї з боку сусідів та Советів, як тепер. Во-

ПІВНІЧНО-КОРЕЙСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ наближається до будинку в Каесоні, де відбуваються наради в справі корейського перемир'я з альянтською делегацією, яку очолює адмірал Чарлз Джой. На переді північно-корейської делегації, яку бачимо на картині, є генерал Нам Іль, голова делегації.

АЛІАНТИ В КОРЕЇ ВЕСЬ ЧАС НА ОСТОРОЖІ

Каесонг. — Привітливий, яка заманувала між альянтськими та комуністичними делегаціями на конференції в справі перемир'я цілком не означає, щоб альянти не виключали якогось нового комуністичного підступу чи зради. Американський кореспондент, Джим Дж. Локас стверджує, що несподіваний новий комуністичний напад застав би альянтські війська на поготові. Розбудова північно-корейської повітряної флотії, особливо останнім часом, змусила б, що в комуністи не замирення на думці. Підозріло виглядає також і сильно збільшений ворожий рух вантажними авіаками, які є постійно бомбардовані а мерикаанськими літаками. Теж завважено, що з Манджурії переїздить впродовж 24 годин біля 5,000 грузовиків на територію Північної Кореї. Назагал босва акція в Кореї обмежується з боку збройних сил Об'єднаних Націй головно до бомбардувань, які розтягаються на цілу Корею, при чому виявляють живу акцію суперфортеці В-29.

ПЕРЕМОГА ПРЕСИ СТАЛА ПЕРЕМОГОЮ ОН

Токіо. — Перший удар і то болочий, якого зазнала комуністична делегація в справі

перемир'я, похотив від преси. Це воєнні кореспонденти Об'єднаних Націй підняли бунт проти зарадження Північно-корейської делегації, яке не допускало їх до Каесонгу. Вони зробили з цього важливий аргумент, вважаючи поступок комуністів диктатом та ще зверненням не тільки проти свободи інформації, але з метою понизити Об'єднані Нації та їхню армію, як таку, що ніби програла війну. Справу цю взяв у свої руки ген. Ріджвей як принципову, себто як таку, від якої не думав відступити навіть і тоді, коли б через неї мали розбитися переговори. Таким чином прийшло до неутралізації Каесонгу, усунення комуністичних озброєних воєнків, а теж і допущення 20 альянтських кореспондентів до Каесонгу, де їм передше заборонено перебувати. Тим усунено також і що небезпечку, що одиниці пресої вісті, які був би свідістав про корейську конференцію, були б ті, що їх пускали б у світ комуністичні кореспонденти.

перемір'я, похотив від преси. Це воєнні кореспонденти Об'єднаних Націй підняли бунт проти зарадження Північно-корейської делегації, яке не допускало їх до Каесонгу. Вони зробили з цього важливий аргумент, вважаючи поступок комуністів диктатом та ще зверненням не тільки проти свободи інформації, але з метою понизити Об'єднані Нації та їхню армію, як таку, що ніби програла війну. Справу цю взяв у свої руки ген. Ріджвей як принципову, себто як таку, від якої не думав відступити навіть і тоді, коли б через неї мали розбитися переговори. Таким чином прийшло до неутралізації Каесонгу, усунення комуністичних озброєних воєнків, а теж і допущення 20 альянтських кореспондентів до Каесонгу, де їм передше заборонено перебувати. Тим усунено також і що небезпечку, що одиниці пресої вісті, які був би свідістав про корейську конференцію, були б ті, що їх пускали б у світ комуністичні кореспонденти.

СЛАБА НАДІЯ НА УСПІХ МІСІЇ ГАРРИМАНА ДО ІРАНУ

Тегеран. — Аверел Гарриман вправді не втрапить надії і вірить, що це договориться з іранським урядом в справі нафтового спору між Іраном і Англо-Іранською Нафтовою Компанією, але це все, що можна сказати про дотеперішній його розмови з прем'єром Могамедом Моссадедом та іранським міністром закордонних справ Багером Каземі. Гарриман заявив кореспондентам, що прем'єр далі займає своє давнє становище, себто, що волів би, щоб іранська нафта попала до моря, ніж мала б залишитися надалі Англо-Іранською Нафтовою Компанією. Представники іранської преси, що мали розмову з Гарриманом, заявили, що так само думав і весь іранський нарід. Гарриман представив іранському уряду та іранським нафтовим знавцям, чи вони знають собі справу з наслідків їхнього становища, себто, що Іран може цілковито втратити значення нафтового центру на світовім ринку. Та й це не зробило на нікого помітного враження. Як уряд, так і населення с за націоналізацію нафтової промисловості. Зміна щодо цього майже неможлива.

ІНДІЙСЬКО - ПАКІСТАНСЬКІ СУПЕРЕЧКИ ЗАГОСТРЮЮТЬСЯ

Карачі, Пакістан. — Концентрація 90% армії Індії на кордонах Пакістану, що про неї недавно повідомив голова уряду Пакістану Ліакват Алі Хан, викликало по всій країні хвилю обурення. В пакістанських політичних колах називають „дитячою“ заяву голови уряду Індії — Неру про те, що рухи індійських військ робляться виключно для безпеки власних кордонів Індії. Та ж кола заявляють спостерігачам ОН, що Пакістан не зосереджує своїх військ на кордонах у Західному Пенджабі. Спостерігачі не розуміють і не бачать підстав для заяви Неру про англійських військових до радників, офіцерів і колишніх офіцерів у Пакістані, які, за

ЩЕ НЕМА ЗГОДИ ЩОДО ПРОГРАМИ НАРАД В СПРАВІ ПЕРЕМИР'Я

Токіо. — З офіційного комунікату Альянтів про хід наради в справі перемир'я в Кореї можна дізнатися тільки про те, що відбулася п'ята з ряду сесія та що вона, як і попередня, мала деякий успіх. Воєнні кореспонденти мало що більше передають, бо їх до сали наради не допускають. Народи ще й досі таємні. Кореспонденти можуть вільно ходити по місті, але свобода інформації ще не сягає так далеко, щоб могли збагнути над чим властиво радять делегації Об'єднаних Націй та Північно-корейська. Загально говориться, що ще дали радять над програмою. Про причини проволочки наради можна хіба довідатися з ворожих радіопередач, з Пейпінгу та Пйонгангу. З цього, що вони переповідають виходило б, що ген. Ріджвей є рішучо проти цього, щоб в програму включати якісь політичні проблеми. Знов Північно-корейська делегація настає, щоб обговорювати 38 паралелю і відтягнення усіх чужинських

військ з Кореї. Це було по вській правдоподібності тою „новою справою“, яку видвинула корейська делегація в часі п'ятого дня наради. Альянтські кореспонденти набрали переконання, що властивий голос мають на нарадах китайські „дорадники“. Також ходять слухи, що це Москва натискає на китайців, бо в деяких справах нема між ними повної згоди. Виглядає, що Кремль настає, щоб дійшло до перемир'я якнайкорше. Загальне переконання серед кореспондентів, як альянтських, так і комуністичних таке, що наради затягнуться. Це ж минуло 20 днів, від часу, як ген. Ріджвей питав ворога в справі перемир'я, покликуючись на пропозицію Якова Маліка, советського делегата до Об'єднаних Націй. Мабуть перешкодою, яка продовжує наради, має бути також і те, що ген. Ріджвей домагається, щоб заки буде підписана перемир'я, має бути перервана цілковито в цілій Кореї воєнна акція.

ВРОЖА СИЛА АГРЕСИВНА, — ЗВІТУЄ ГЕН. РІДЖВЕЙ ДО ОН.

Лейк Сокоес. — Ген. Меттью Б. Ріджвей, головний командир військ Об'єднаних Націй у Кореї, пропонує Об'єднаним Націям черговий звіт про події в Кореї, який обіймає час від 1-15 червня. Ріджвей стверджує, що босва сила ворога змаліла наслідком великих втрат, але це не означає, що зменшилася його агресивність. Навпаки, його активність вказує, що він надіється загарбати цілу Корею. Покищо він не має потреби на це збройної сили. Новий офензивизм з такою метою він наразі почати не може. Давніше міг він у таких випадках доповнювати свої сили протягом трьох тижнів, щоб починати нові наступи. Сьогодні він потребував би багато більше часу, бо понів більше жертви, як бувало в минулому. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Ріджвей твердить, що ворожі втрати до часу мирових пропозицій вносили тільки за кілька тижнів до 100,000 вбитих і ранених та 12,000 полонених. Генерал переконаний, що не було б теперішньої мирової пропозиції советського делегата Маліка, якби не було на весні сильної поразки ворога. Рід

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Джерсі Сіті і закордоном: Foreign and Jersey City Rates:			
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На шість місяців	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50
Число з повільною (з англійською частинкою): Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):			
На рік	\$3.00	(one year)	\$3.00
На шість місяців	\$2.00	Six months	\$2.00

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", Р. О. Вок 346, JERSEY CITY 3, N. J.

КВІТУЧА УКРАЇНА

Це назва нового совєтського фільму, розквалювана в Америці комуністами з українськими прізвищами. Бувало, на таку пропаганду давало себе ловити багато людей в Америці. Сумніваюся, чи це й тепер знайдуться такі українці, очевидно крім комуністів, що дали б себе обдурити цю огидною агітацією, але тому, що відомі нам інші спроби такої баламути, беремося і за цю тему.

"Розцвітають сади Наддніпрянщини", "Збирають високий врожай", "Наука і культура в Львівській області", "Велике поліпшення в мережі курортів України" — читалося в одному числі большевицьких УЦВістів, а з другого боку подібно до цього брехні про "Квітучу Україну". Але — як згадано — УЦВісти не єдині в Америці, що дбають про таку пропаганду серед української спільноти і українською мовою!

Пригадуємо собі, що ми вже давніше чули про "Квітучу Україну" і то навіть за такого часу, коли американським українцям треба було влаштовувати масові протестаційні віча й походи, щоб звернути увагу американського уряду й американської публічної opinio на голод в Україні. Саме тоді широко розповсюдились большевицькі газети про "Квітучу Україну". Мають і саму цю назву придумали тоді московські окупанти та їхні прислужники якраз на те, щоб прикривати найбільший злочин Москви відносно України. Поширилася ця крилатка фразою за Постишева в 1933 році, а наслідки її: смерть мільйонів українських селян від голоду, кінець українізації, самотубоство Скрипника і Хвильового та винищення української інтелігенції. Дуже можливо, що й тепер заноситься на щось подібне Досі, яку зробила Москва Союзі за вірші "Любіть Україну", багатомовна. В таких випадках це тільки заповідь того, що щойно має прийти, себто заповідь нової чистки, нових арештувань і нових заборон.

Але вертаймо до фільму "Квітуча Україна", як його описує Олександр Яшин. В цьому "документальному" фільмі й карпатські гори, і степи, і незвичайна блакить неба, і промислові гіганти України. Авторів пригадується, як він з польськими селянами їздив по містах і селах "Радянської України" та як вони в Києві "схвилювані і щасливі, зупинившись на високому парковому березі Дніпра, глянули в сонячну далечину і заспівали: Широка страна моя родная..."

Отже польські селяни співають по-російськи "з глибини захоплених сердець" — в самому серці "Квітучої України" — про "страну родную" — Росію.

На самому фільмі представлено височезний монумент Леніна в Києві на п'єдесталі якого "висічені слова великого вождя народів": При єдиній дії пролетарів великоросійських і українських вільна Україна можлива, без такої єдності про неї не може бути й мови." Це теж "Квітуча Україна", яку захваляють наші власні недолудки.

Що в Україні вишні цвітуть, соловейки співають, та що там чудова блакить неба й соковита зелень землі, то хіба це заслуга Леніна чи Сталіна. Краси природи України, що так дуже вражає душу кожного, хто тільки бував у ній, не годні знищити навіть московсько-большевицькі диктатори. — Зате наряд в Україні вони нищать, духово й фізично, видираючи з його душу те, що йому найдорожче. Тому не "Квітуча Україна", а "Поневолена Україна", яка в огні й боротьбі з Москвою за своє щастя і за свою волю.

В тіні атомової зброї

Чому Совєти нагло виявили охоту замригити в Кореї? Невже ж вони починали там війну на те, щоб втратити около мільйон людей і закінчити її там, де зачали? Чому Москва не починає сподіваного нападу на інші країни, на Югославію, Грецію, Німеччину, хоча до цього нападу переведено таку ґрунтовну підготовку? На такі і подібні "чому" в закінчених дипломатичних колах мається одне в'яснення: Кремль, з усіма своїми прагненнями війни та підготовки до неї, боїться альянської могутності, яка — хоча про це явно не говориться — стоїть в могутній тіні американської атомової зброї та її неупинного розвитку і розбудови.

Як мається сьогодні справа атомової зброї? Публічні інформації на цю тему є дуже скупи. Але з відомого можна б в телеграфічному стилі, накреслити приблизно такий образ: Злучені Держави почали і здійснюють великанську програму розбудови і поширення атомової зброї. В першій половині цього року переведено цілий ряд найбільш успішних нових проб тої зброї на пробних теренах в Злучених Державах і на Паціфіку. З коротких повідомлень можна б вносити, що проби відносилися не тільки до цілком нової атомової зброї, включно з артилерійськими гранатами і керуваннями зі землі ракетами, але й до можливостей конструкції водневої бомби, продукція якої, можливо, вже якнебудь наладується, коштом біліонів доларів. Загальна атомова продукція Злучених Держав з кожним днем швидкими темпами збільшується.

Як в подробицях можуть виглядати ці короткі висновки зі загальних повідомлень, важко було б собі уявити. Відомо тільки, що, наприклад, планована початково одна фабрика для продукції матеріалу на виріб водневої бомби мала б коштувати 900 мільйонів доларів. Стільки приблизно вносили кошта всіх фабрик і устаткування для виробу атомової бомби під час останньої війни. Інша фабрика, планована в Кентокі коштом 500 мільйонів доларів, мала б виробляти тільки атомові "запальники" для водневих супер-бомб. Планується або вже будується ще цілий ряд інших фабрик і заводів, всі загальним коштом понад два біліони доларів. Більшість нових будов призначена на розбудову, поширення і вдосконалення тої справді молоді, але найбільш могутньої атомової індустрії.

Незвичайно важливу ролію грає розвиток нової атомової зброї. Зі звітів Комісії Атомової Енергії для Конгресу та з авторизованих заяв атомових спеціалістів, виходить недвозначно, що Злучені Держави є на шляху до завершення продукції водневої супер-бомби. Проф. Едвард Теллер, один з найвидатніших вчених у водневій ділянці, заявив, що американська "атомова бомба сьогодні абсолютна". Щонайменше одна з останніх атомових експлозій на Паціфіку "причинилася до розвитку термо-ядрових дослідів", іншими словами, до розвитку водневої бомби. Якщоб не було певности, що водневу бом-

бу можна випродувувати, Америка навряд чи видавала б приблизно один біліон доларів на будову відповідних фабричних устаткувань.

Гордон Дін, голова Комісії Атомової Енергії, в своєму звіті згадує теж, що в "стадії розвитку" з атомової гарматні гранати та керування на віддалі ракети. В цьому напрямку мали бути вже переведені конкретні досвіди під час останніх експлозій на Паціфіку. З тих самих джерел відомо, що під час останніх проб роблено досвіди і з атомовою супер-бомбою, багато разів сильнішою від всіх дотеперішніх. По всіх правдоподібностях, така бомба вже випробована. Тип бомби, яку використано під кінець війни з Японією і тамшию якої знають Совєти, належить в Америці вже до "перестарілої".

В своєму звіті Дін згадав про це одну незвичайно важливу можливість... Він твердить, що "ми вже тепер зосереджуємо увагу на розвитку атомових моторів для вжитку підводних суден і літаків", додаючи, що атомовий мотор для підводних лодок багато більше заавансований, але й висловлює при цьому "певність", що ми матимемо оба мотори". Прототипи таких моторів вже будуть уи з доручення Атомової Комісії великі електричні фірми Вестінггауз та Дженерал Електрик.

За цим розвитком криється могутня американська сила та величезний американський

потенціал, що їх навряд чи в своїм житті потрапить ще зібрати Сталін, хочби жив і сто років. Для прикладу вистачить згадати, що в здійсненні американської атомової програми працює щонайменше 90,000 робітників, в тому числі висококваліфікованих спеціалістів. Ця кількість з кожним днем збільшується. Кремль не має можности зібрати такої кількості фахівців, навіть якщо його енкавде вилулює всіх німецьких інженерів і техніків. Ще в гіршому відношенні з совєтської індустріальної можливості продукції складних і прецизних інструментів, не кажучи вже про сирові та їх розвиток і саме знання тасмиць такого розвитку. На ділі, сама тільки американська атомова індустрія, після закінчення теперішнього плану розвитку, що поступав найвидишимі темпами, буде більша ніж вся совєтська індустрія в Сибірі, з мільйонами zatrudнених там каторжників.

Як до цього дати інший американський потенціал, американські бази та технічні можливості стратегічного бомбардування цілого совєтського простору, тоді й остання совєтська "мирлобність" в Кореї та агресивна здержливість в інших частинах світу виступить в дещо іншому світлі. Одне є певне: якщоб Совєтський Союз мав половину тої переваги, яку має Америка над ним, то навряд чи він говорив би з Америкою так, як Америка говорить з ним. Теперішній "мир" є справді в тіні неперевершеної американської переваги в атомовій зброї.

СОЮЗ З ДИЯВОЛОМ

(Російська православна церква і комунізм)

В своєму геніальному романі "Брати Карамазови" Федір Достоевський подає "Легенду про Великого Інквізитора", який звелів замучити Христа, щоб прийшов знов на землю, щоб допомогти "трудящим і пригнобленим". Великий Інквізитор трактує Ісуса, як революціонера, який хоче принести людям свободу. Ця свобода, на думку Інквізитора, людям непотрібна, ім треба авторитету і безумовного послуху. Достоевський у своїм романі хотів показати небезпеку для Християнської Церкви, коли вона піде на принади світської влади і стане під опіку держави. Церква, на думку Достоевського, має бути незалежна від держави, бо тільки цим способом людина може охоронити свою душевну свободу.

Після упадку царського режиму в Росії православна церква відділилася від держави. Це був великий поступ. Також в Україні відродилося церковне життя на нових основах: Українська Автокефальна Церква під проводом таких людей як митрополит В. Липківський і В. Чехівський зробила цілий переворот у релігійному житті українського народу. Ні гонення ні всякі муки не могли зломити сили віри в людях. "Опіюм народу", як називають комуністи релігію, не можна було викоренити в суспільстві.

За II світової війни комуністична влада мусіла взятися до всіх можливих засобів, щоб

Сміліше беріться до науки

"Свідомість незадоволеної совєтської молоді виглядає як вакуум для американських дослідників... Втікацька молодь має дуже мало що сказати... Думки не мають змісту... Ця молодь як помпа з піднятим смоком — вона може тільки вдихати, не видихати..." Так передав репортер Нью Йорк Таймс-у, місяць до два тому із слів одного американського дослідника підсовєтських людей на еміграції.

В цих словах є доля правди, хоч у цілому образ підсовєтської молоді та її ситуації схоплений невадою. Правдиве в тих твердженнях те, що підсовєтська молодь не може ще як слід усвідомити саму себе, а отже і свого відношення до навколишнього світу. Якби американський дослідник міг заглянути в біографію, в причини того явища, він насамперед здивувався б як сам мало знає і мало може сказати про суть розглядуваних ним речей. Де причина постанови і розстрою такої системи як СС-СР? Чи лежать вони тільки на Сході Європи чи також і в інших частинах світу? Куди йде розвиток світу? На ці питання взагалі ще нема відповіді, а для підсовєтської молоді тим більше. В неї було відірване право думати про це. Тепер, як ніхто у світі, вона може і мусить порівняти системи та дати їм свою оцінку. Всі питання, які її ставлять анкети, неминуче зводяться саме до цього основного, без відповіді на яке неможливі ніякі інші, другорядні. Інакше її взагалі не запитували б.

Після неймовірно високого тиску атмосфери совєтського режиму ця молодь потрапила в тиск атмосфери режиму для совєтських полонених, оstarбайтерів, примусово репатрійованих, оптом забраваних для в'язу до Америки, оптом охрещених як комуністи, чи заражених якоюсь мірою ним. Вони ще й тепер мусять мовчати, зокрема про своє здебильна комсомольське минуле, для елементарної безпеки їхньої тут і їхніх рідних, там". Це не підстав для недовіри, замкнености, мовчаности? Як можна розгорнутися, не маючи права включити в свій образ власне минуле?

Але помилється той, хто думас, що це тільки порожнечка, вакуум. Навпаки: скоріше маємо тут брак внутрішнього простору і свободи. Людина стиснена. Також брак повітря для вдихання: ця молодь не має солідної лектури в зрозумілій мові, бо чужі вона ще тільки вивчає. Вона не має нормальної звичайної освіти, яку їй перервала війна і якої не дали їй ДПІ-табори, а тепер — доконечність іти на фізичну працю. З цієї молоддю старші, як правило, не працюють і не мають зв'язку, бо мандри і новопоселення не сприяють тому.

А проте сама ж американська преса подає чимало більш-менш повідомлень про яскраві здібности і успіхи окремих підсовєтських молодих людей в американських середніх і вищих школах та в американському житті взагалі. Не маємо змоги навести тут бодай видатніші із тих прикладів. Опанування мови, здобуття місця в університетах, справність на роботі, опанування професії, здібність орієнтації у своєму минулому та в американському суспільстві, моральні якості, — це все знаходять американці в окремих представників цієї молоді.

Отже надія є! Балачки про порожнечу і бездумність в-

православної церкви. Москва має також інтереси фінансові. Церковна ієрархія дістає значні суми, як жертви від віруючих. Підчас церковних служб гроші збирають у великі коші, так охоче жертвують учасники Богослужень на церкву. На ці доходи комуністична держава накладає свою руку, робить із них податкову політику.

Але це дрібниці. Головне для комуністичного режиму — мати церковне життя під своїм наглядом і навіть під своїм керуванням. Що з того вийде, тяжко наперед сказати. В кожнім разі, церква мученицька, що була в катакомбах, була духом міцніша. Москва, потураючи льоальному до режиму духовенству, підкопує тим самим моральний вплив церкви на населення. Тому цей союз з Дияволом небезпечний.

Отже має рацію і має з чого гордитися проф. Карпович.

Д. М.

Роза Федт

ЗЕМЛЯ СПИТЬ

Кожного вересня Лем Гайлорд випорюнював частину склепу на виставку ярини, що виростила з насіння купленого в нього. Три фермери були суддями, а нагородою — щось із склепу вартістю до п'яти доларів. Я поміг Марії вибрати і завести до Лема її ярину, що була велика добрана і кожному, що вирощував ярину, принесла б щастя. Капуста — величезна брила крихких зелених листків, туго збитих докола білої середини. Марія помила її під помпою, потім принесла вишвану серветку. "Це на прийняття, — пояснила вона — але це гарно виглядає під капусту, я так і покажу". Коли ми були готові іти до Лема, я пригадав собі, що Маріна ярина не має карток. Я хотів написати "Марія Возек" але вона сказала: "напишіть тут "Фамілія Возек",

Лем широко розкрив сині очі, коли клав кошик на ляду. "А гарно, ні?", спитала Марія. "Та це просто чудо!" сказав Лем.

Ціле місто було в суботу поповудні на виставці. Склеп Лема був повний і була середина суцільська атмосфера. На лядках, покритих зеленим папером, лежали експонати. Різномодні фарби мінялися веселюко, починаючи з делікатно зелено-білої салери, до темного тону червоних буряків. То Америка, подумав я, дивлячись на плоди терпеливої тяжкої праці, на замозолінені руки, витром загорілі, усміхнені обличчя.

Перша черга прийшла на кукурудзу. Мовчанка заповувала коли судді радялись про величину, вагу, кольора. Радісні вигукви вибухали, коли Лем проголошував премію і

нагороджений виходив наперед.

Пішла черга на гарбузи, картоплю, фасолі й моркву. Шість власників капусти ставали до змагання, але було ясно з самого початку, що вибір буде лиш між Маріною капустою та капустою Ганка Менкальфа. Хвилина росла в напруження — здавалося, що різниця була лише у вазі. Судді стиха сказали щось Лемові. З широко усміхненим обличчям він підніс руку. "Я відзначена і нагороджена капуста належить "Фамілії Возек". Він читав картку. Прізвиське звучало чутно після Едварде Гопкінсе і інших типових сині-прізвиськ. Я почув сміх і оплески. "Хто це "Фамілія Возек"? хтось з гурту спитав.

"Ніхто не чув про таких". Сміх зростає... "Це ти чужинці на фармі Стебінса" — відповіли жіночий голос. Я обернувся, щоби побачити, хто зробив таке зауваження. То була жінка Ганка Менкальфа. Запанувала мертва тиша у склепі. Тоді Г. Менкальф почав: "Я хотів би сказати дещо. Я думаю, що моя жінка не розуміла правильного виро-

щування капусти. Я не думаю, що вона хотіла образити, вона тільки була розчарована... Але я скидаю капелюха перед кожним, хто вміє вилекати таку капусту як та, а це на такій землі як Стебінса".

Хтось почав плескати в долоні, а за ним кожна пара рук робила те саме. "Я хочу сказати, продовжував Менкальф, тут нема нічого смішного, коли фамілія працює разом. Мій син Дан помагає мені і все помагає, того нема чого стидатися. Цей край збудований спільною працею родин... разом ми називаємо їх піонірами. Я думаю, що фамілія Возек добра американська родина. Я гордий з таких людей".

Знов були оплески, цим разом на переміну з кашлем і витиранням носа. Лем стукав об стіл, закликаючи до порядку.

"Я не міг би ліпше сказати, звернувся він до Марії, — а тепер мисис Возек, ви і ваша родина, що ви вибираєте за нагороду?"

Голос Марії був придавлений і сирий. "Я хотіла б санкції для моїх дітей, щоби бави-

лися ту зиму". —
З англійського переклада
ОЛЬГА РЕШТИЛО

Л. І.

НАШІ ДІТИ

(3 матеріалів, надісланих до ОУЖ Америки)

Щоб перейти від теоретичних тверджень про значення виховання і дофросту для нашої еміграції та для української справи до практичних якостей заходів, ОУЖ Америки звернулося з закликом до матерів, поділитися з ними питаннями і труднощами, які зазнає кожна мати у стосунках з дитиною, щоб, проаналізувавши окремі випадки, можна було зробити певні загальні висновки і пошукати загальних ліків на спільну хворобу.

На жаль, серед нашої еміграції покутос це таке поняття, що те, що робиться в родині, аж до злої поведінки дітей включно, — є родинним секретом, який треба зберігати якомога краще.

Тому на заклік обізвалося небагато жінок, і то більшість вважала за краще особистий зв'язок, розмови, ніж листовну відповідь, і кожного разу, коли під час розмови треба було занотувати певні факти, такі мами просили в жодному разі не виявляти їхніх імен.

Ця зрозуміла обережність мами щодо репутації та гідності їхніх дітей зменшила число відповідей, і мала внаслідок деякі листи такого загального характеру, що тяжко видобути звідти ясну характеристику родинних відносин, ставлення батьків, характер і причину того, що дитина вибивається з-під родинного впливу.

Але в цілому, з одержаного досі матеріалу, можна встановити такі групи "трудних до виховання дітей":

1. **Одинаки.** Родина із трьох душ, де батько і мати працюють, а одна дитина — шкільного віку — лишається після школи сама в хаті і більшу частину часу проводить на вулиці, в оточенні товаришів, яких батьки переважно не знають і до яких не можуть промовити через незнання англійської мови.

Дуже часто намагаються батьки розв'язати цю проблему так, що один із них працює вночі, а другий днів. Але це мало допомагає виховній справі, бо здебільшого саме мати має на увазі працю, щоб мати змогу ввечері провадити хату і господарку, варити їсти, прати, обпірати речі. Навантаження фізичне таке велике, що вже сил не лишається для спокійної розмови з дитиною, і найбільше, що дитина чує — це "Не заважай, займися чимось! Та сидь спокійно хоч на хвиліну!"

Одинаків взагалі дуже тяжко виховувати, бо вони здебільшого стають не об'єктом, що кориться родинному порядку, а суб'єктом, який тим порядком кермує. Прямилі, непослух і упертість надзвичайно легко стають переважачими рисами дитячої вдачі. Коли ж після перебільшеної уваги, яку він мав у таборі, однак раптом відчував себе ніби-то відсутнім куди-небудь на задній плян, — в ньому пробуджується образ і він віддаляється від родини, висуваючи наперед тільки свою упертість, як помсту за те, що родина вже тепер його не цінить, як раніше.

2. **Діти,** що відтворюють свою вивітність над батьками вже через те, що вони добре знають англійську мову, розуміють написи, вміють порозумітися в крамничках, — у той час як батьки у цьому всьому безпомічні, і — як дітям здається — одсуваються на задній плян. Спочатку така дитина сміється з того, як її батько говорить по-англійськи, далі вона починає соромитися його, а ще далі, — потроху віддаляється від родини і пригоди хлопців на вулиці стають для нього цікавіші і більш "свої", ніж родинні інтереси і життя.

3. **Діти** — жертви родинних сварок і розходжень. Виховання таких дітей взагалі дуже складна річ, бо дуже часто розсварені батьки починають спекулювати на тому, щоб перевернути дитину на свій бік, роблять його суддею батька чи матері, верховним арбітром, який вирішує, з ким він хоче жити і т. д.

Дуже часто така дитина створюється від повсякчасних сварок, від того, що її розділяють між батьком і матір'ю, коли він любить їх обох, — і дитина починає прихилитися до вулиці, до групи товаришів з вулиці, які бавляться з нею, і ніби-то нічого від неї не вимагають. Звичайно, що це тільки на перший час: дедалі більше дитина починає підпадати під вплив "банди", і зрештою стає її слухняним членом і часом виконує з наказу той "банди" такі речі, що батьки тільки дивляться в розпачі, не пізнаючи власної дитини.

Крім того, велику роль у відтворюванні дитини від батьків, у тому, що дитина втрачає пошану до них — відокремлює український комплекс меншевартості. Одна родина, що мешкає в Нью Йорку, на Давнтаві, на 4 Іст вулиці, заборонила хлопцеві признаватися на вулиці, що він українець. Мотиви: навколо ніби-то мешкають самі росіяни, а що більше, у них в домі живе якийсь росіянин, скандаліст і п'яниця, який кричить, що ніякої України нема і що як тільки він пооче про якнхось українців, то він з них шкуру поздирає.

Діставши наказ зрестися українства на вулиці, хлопець (10 років) кілька тижнів майже не виходив з хати, потім якийсь завів знайомство з хлопцем, потім одного разу прийшов, сяючи, і приніс матері фініського ножа: "Тепер мамо, не бієся, як він нападє на нас, я його цим ножом одразу припилю!"

А пізніше, коли батько за щось хотів вдарили його, хлопець показав уже цього ножа проти батька — як свій захист і оборону.

Мати питала, що їй робити. Справа була ясна — батьки мусять поводити себе так, щоб мати пошану дитини. Не можна говорити дитині про Україну, а потім казати їй ховатися з своєю національністю. До того ж батько для дитини — найвищий авторитет, всемогутній і всеуміючий, — і дитина не може з спокійним серцем і без гострого приниження батьчи, що батько не може оборонити дитини від якогось п'яниці, — а велить йому для злого спокою зрестися своєю національністю.

Всі ці факти показують, що справа не так просто стоїть, що мовляв "діти в Америці розпустилися", "школа не виховує" і так далі. Все це так, але основне — це вплив батьків і їх виховання, на що у нас дуже часто нема часу і через те, що мусимо заробляти і через те, що стомлюємося, — але дуже часто і через те, що не розуміємо, що саме з дитиною робиться, які душевні переживання таїть вона в собі, — і як в такому разі на неї найкраще вплинути, щоб вона тягнулася серцем до родини, мала б в тій родині найбільшу радість, приємність, задоволення своєї гордості і в той же час мала б там змогу розвивати без перешкоди і тяжких ударів свою власну індивідуальність.

ОУЖ Америки не має на увазі провадити чисто наукові і теоретичні дослідження, але щоб знайти способи допомоги і ліку, треба зрозуміти хворобу, треба зрозуміти факти. І треба щоб тих фактів було більше,

СЕКРЕТНА СЛУЖБА СТАЄ ПОСТІЙНОЮ УСТАНОВОЮ на підставі закону, який отримав президент Труман. Хоч вона існує вже 86 років, але законної підстави досі не мала. Умови роблено з року на рік.

В ЧОМУ СИЛА АМЕРИКИ?

Два основні мотиви спонукували мешканців усіх країв цивілізованого світу емігрувати до Америки, а саме: шукання свободи і праці. Ці два чинники і лягли в основу сьогоденної Америки як першорядної світової потуги.

Кожна людина вже зі своєї природи любить волю. Кожне насильство над політичними чи релігійними переконаннями гартує розвиток духовних та моральних сил людини, які вона мусить тратити на боротьбу з насильством, замість витрачати її на позитивну, творчу духову працю.

Основоположниками американської державності були переслідувані за свої релігійні переконання утікачі з Англії, т. зв. "пільгрімфадери", що з початком 17 століття прибули на американський континент і тут заклали нову колонію. У конституції цієї колонії проголошували вони особисту свободу совісті та широкі права людини.

Виходили вони при тому із засади, що кожна людина родиться вільною і лишається рівною у своїх правах з іншими людьми.

У "Декларції Незалежності" з 4 липня 1776 р. масо уже практичне здійснення ідей прав людини й громадянина, що її віднашли був французький раціоналізм: владу узалежнено тут від згоди усіх громадян, що підлягають даному урядові.

У дусі згаданої свободи й розвивалася дальша історія ЗДА, а їх сьогоденна конституція — це удосконалення і пристосування засад проголошених у "Декларції Незалежності" з 1776 р. до сьогоденних життєвих обставин.

Другим важливим мотивом, що спонукував людей усіх інших континентів емігрувати до Америки, це шукання праці та поліпшення умови заробітку. Ці дві причини виробили в американських громадян охоту, а зокрема пошану до праці як такої — тобто до кожного роду праці, пошану, що

щоб висновки були дійсно вірні.

Тому ОУЖ Америки знову запрошує матерів і батьків описувати поведінку, ставлення, недомагання і труднощі, які вони мають в роботі з дітьми. Тільки тоді, способом пояснень, організації спільних доглядачок для дітей після школи, дискусій для найменших, консультацій з представниками американської школи та виховниками, можна зробити щось для розв'язання цих проблем, які для окремої мамі чи окремої родині часом стають непереборною перешкодою для виховання дітей.

Мами, що хотіли б писати тепер до ОУЖ, не мусять подавати свого імені і зворотної адреси, треба дати тільки точні дані про вік дитини, розвиток, родинні відносини і т. п. Відповіді ОУЖ даватиме через пресу, а також у спеціальних об'єднаннях, по які можна звертатися до ОУЖ кожній мамі, незалежно від того, чи вона має труднощі у вихованні дітей, чи у неї все йде добре.

Адреса: United Ukrainian Women Organizations of America P. O. Box 318, Cooper Station, NEW YORK 3, N. Y.

КЛУБ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ

Около 200.000 нових українських емігрантів з Рідного Краю розбрелися від 1945 року по всіх країнах вільного світу, а передусім по Канаді, ЗДА, Аргентині, Австралії і Ні. Підсилили вони давно нашу еміграцію, яка тяжкою працею добила тривкого становища і громадянства у нових країнах.

Разом з нею розбудовуємо українське національне й церковне життя. Тільки на одну, може й найважливішу справу ми трохи забуваємо, а саме на розбудову і поширення українського друкованого слова. Тому хочемо звернути увагу на подію, що її не можна попустити без особливого підкреслення її ваги для культурної діяльності української спільноти поза Рідним Краєм. Цією подією було створення періодичного книжкового видавництва у Вінніпегу на весні 1950 р. під назвою: "КЛУБ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ". За діяльність видавництва відповідав відомий видавець Іван Тиктор.

Щоб надати "Клубові Приятелів Української Книжки" ще ширшого громадського характеру, після довгих нарад з представниками нашого наукового і культурного світу, вирішено покласти до співпраці і співвидавництва в Клубі якнайширші круги громадянства. Дня 25 травня 1951 року відбулися у Вінніпегу Загальні Збори на яких основано видавничу спілку і до неї ввійшло видавництво дотеперішнього "Клубу Приятелів Української Книжки", видавництва І. Тиктора і їхні майні. Для нового видавництва прийнято назву "КЛУБ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ — СПІЛКА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ УДІЛАМИ". Осідок місто Вінніпегу, Канада.

Українські культурні працівники тепер з тривогою стверджують що ми раз-у-раз більше відстаємо від загальної поступу на книжково-видавничому полі. Ми маємо на еміграції добрі письменницькі сили, але вони не можуть виявляти себе, бо немає кому видавати їхні твори.

Мало хто досі на еміграції ставив своїм завданням періодично видавати твори українського національного духа. Пресових видавництв на еміграції масо відносно багато, але книжкових видавництв немає. І ось тепер що прогалину починає заповнювати організоване нове книжкове видавництво "Клуб Приятелів Української Книжки" — спілка з обмеженою в ідповідальністю уділами! І саме тому слід радіти з приводу створення цієї нової господарсько-культурної станиці і підтримати її так морально, як і матеріально. Новозорганізоване видавництво не має ніякого партійного, групового, чи релігійного зафронтлення. Воно ставить своїм завданням служити виключно українській націо-

нальній культурі. Спілка "КЛУК" має продовжувати започатковані досі видання (новий випуск 5 випусків Клубу). Але крім того Спілка плянує видати великі монументальні конче потрібні твори, а саме: 1. Історію Української Культури, 2. Історію Українського Війська, 3. Географію України, 4. Веселітню Історію.

На Загальних Зборах Спілки в дні 25 травня ц. р. вибрано такий склад керуючих органів: ДИРЕКЦІЯ: Видавець Іван Тиктор — голова, Роман Пашківський — заступник голови, д-р Роман Глинка — секретар, Мирон Левицький і Михайло Боровський — заступники. НАДЗІРНА РАДА: Проф. д-р Ярослав Рудницький, Степан Волинець, Степан Бріль.

Крім того покликано до життя в і д авничо-редакційну комісію, якої завданням є дбати про пильність і доцільність видань Клубу. А завданням рекламово-збутової комісії є опрацювати належне поширення видань.

Адреса Клубу: Ukrainian Book Club Co. Ltd. 834 1/2 Main St. Winnipeg — Canada.

II.

Микола Лисогір

член 286 відділу УНСоюзу, що покінчив студії в університеті в Індіанополіс і мав перекладати в Фарел Гай Скул в Шерон, Па. посаду інструктора фізичної культури, агитувати наслідком нещасливого випадку при будові моста в МекДонелл, Огайо. Він був наймолодшим сином родини п. і п-ї Лисогірів з Шерон, Па. Ціла родина, родичи, шість братів і дві сестри, є в УНСоюзі. В Шерон Гай Скул був найкращим грачем коланого м'яча, і то за весь час існування школи. Покійний спортивний з Осипом Лисогіром, заступником головного предсідника УНСоюзу.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Потатки з совєтської преси)

"РОЗМІННА МОНЕТА"

"Радянська Україна", орган київської ради міністрів, верховного совєту та ЦК КП(б)У, від 22. 5. вмістив урядове повідомлення такого змісту: Уряд Польської республіки звернувся недавно до уряду СССР з просябою обміняти невелику прикордонну ділянку Польщі на рівну прикордонну ділянку території СССР внаслідок економічного тяжіння тих ділянок до суміжних районів СССР і Польщі. Уряд СССР погодився з просябою. В результаті совєтсько-польських переговорів, що відбулися в Москві, був підписаний договір про обмін ділянками в районі Дрогобицької області УССР та Люблінського воєводства Польської республіки. Договір підписали: від СССР міністр закл. справ СССР А. Я. Вишинський і від Польської республіки — заст. голови ради міністрів А. Завадський.

Стільки всього. До повідомлення, друкованого на другій сторінці, не подано ніяких уточнень, ні коментарів.

МУЗИЧНІ ТВОРИ

Поті: "ВСІ ГРАЮТЬ" (40 народних пісень) на піанно і спів. Ціна \$2.00. Замовляти в: "СВОБОДА" P. O. Box 346 Jersey City 3, N. J.

УВАГА! — НЮ БРОНСВІК І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ В НЮ БРОНСВІК : влаштує: В НЕДІЛЮ, 22. ЛИПНЯ (SUNDAY, JULY 22) 1951 ВІЛИКИЙ ПІКНІК В ПІКНІКОВОМУ САДІ п. ІВАНА МІКІТКИ, Vineyard Rd., Box 85, від Metuchen. Музика п. Поефа Сілгера. Початок в год. 2-їй пополудні. Доїзд: Highway 25 і Highway 27, автобусом з Ню Бронсвік і з Metuchen ч. 134. Сердечне вітасє всіх — Парафіальний Комітет.

ПОЗІР! ГЛАСТОНБУРІ І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСЬКА КАТОЛ. ПАРАФІЯ — ГЛАСТОНБУРІ : влаштує: В НЕДІЛЮ, 22. ЛИПНЯ 1951 Р. ПЕРШИЙ ВІЛИКИЙ ПІКНІК AT ARBITER LIEDERTAFEL PARK (німецький парк) EAST HARTFORD, CONN. ДОїЗД: Bus-Station 26. Автоами: Maple St., Forbes St. На дорогах будуть плакатки. Поч. від год. 1-ої попол. до 9-ої ввечері. — Вступ: 75 цит. Просимо Гартфорд та околиці взяти численну участь. Радо вітасмо нових імігрантів на спільній стрічі. Добрина музика і буфет, та багато несподіванок. Комітет.

УВАГА! СТЕЙПЕЛТОН І ОКОЛИЦЯ!

ЗАХОДОМ ВР. СВ. АРХ. МИХАЛА, ВІД. 211 У. Н. С. : влаштує: В НЕДІЛЮ, 22. ЛИПНЯ 1951 Р. В NENSEN PARK, VICTORY BOULEVARD, Staten Island, N. Y. Парк відчинений від 1. год. пополудні. Вступ 75ц. Добрий буфет. — Оркестра Босого. Доклад до Парку: Босом ч. 112 з Ню Йорку, Бейону, Елізабет, Картерет і Перт Амбо. На цей Пікнік і Баль запрошуємо околицні відділи та громадянство. Пікніковий Комітет. Колись павда доц в неділю, то Баль відбудеться в церковній галі, 35 Warren St., Stapleton, S. I., N. Y.

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ УВАН В ЗДА

22. липня ц. р. відбудеться відкриття Економічної Секції УВАН в ЗДА та її перша Наукова Конференція. Доповідь проф. М. Велицького на тему: Економіка сільськогосподарства в Україні за часів московсько-совєтської окупації. Доповідь відбудеться в помешканні Укр. Літературно-Мистецького Клубу, 149, — 2 Евено, Н. П. Початок у 6-їй год. ввечері. Вступ вільний.

УВАГА! NEW BRITAIN, CONN., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІ ГОРОЖАНСЬКІ КЛУБ разом з ВЕТЕРАН ПОСТ ім. АНДРІЯ ПРИСТАШІ в Ню Брітен : уряджує: В НЕДІЛЮ, 22. ЛИПНЯ (SUNDAY, JULY 22) 1951 ВІЛИКИЙ ПІКНІК НА ШУЦЕН ПАРК ("SCHUETZEN PARK") Початок у годіні 1:00 пополудні. Вступ 50ц. На пікніку приграватиме "RAY HENRY'S" і його радіо оркестра. Проситься про численну участь. За добру забаву рунуть Вам всім. Комітет.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ЧЕСТЕР, Па.

Академія в честь С. Петлори Заходом та силами Т-ва "Самопоміч" влаштувано тут в дні 23 червня Свято-Академію в честь сл. п. великого творця української державності та її провідника, Симона Петлори.

Свято відбулося в приміщенні Українського Католицького Горожанського Клубу в присутності около 120 осіб. Хоч програма свята була скромна, то однак усі її точки були виконані дуже частію Академією заповненою членами новоорганізованого Т-ва "Самопоміч", який відіслав під керівництвом п. В. Коринського три пісні. Треба з великим признанням та об'єктивно підчеркнути, що всі три пісні (Вкраїно мати кат сконав; Видиш брате мій та Засумуй трембіто) були виконані дуже вміло, а зокрема перша пісня "Вкраїно мати" як своїм змістом, так і високотехнічним виконанням залишила міле враження.

Вступну промову вголосив учасник наших визвольних змагань, п. Василь Коноба. Бесідник змалював з великим знанням історичних подій ролі Петлори в житті українського народу та його вплив на формування і розвиток політичної думки молодих поколінь. Апелює до праці, взаємної любові та сильної віри у воскресіння Правди, заклинає бесіднику своєю промовою.

В програмі свята входили ще дві декляції, а саме "25 травня 1926 р." у виконанні п. М. Кичули та "Про Отамана Петлору" у виконанні п. З. Кандюк. Свято закінчено відспіванням національного гімну.

Дохід з добровільних жертв призначено на бачучі потреби Т-ва

"Самопоміч".

При кінці доводиться з жалем згадати про малу участь українського громадянства в тій імпресі. Навіть не дописала нова іміграція, а від неї, як політичної іміграції, можна б вимагати, щоб розуміла, що їй треба бути на тому роду народних святах. Цілком не дописала старша іміграція, яка навіть не вислала бодай представників місцевих організацій.

Хай цих кілька слів не будуть докором тим, що замедляли свій національний обов'язок, а радше пригадкою, щоб на будучих таких веснянонародних святах не бракувало вже ані одного свідомого і національно думуючого українця.

НЮ ЙОРК, Н. П.

"Ой не ходи Гриню...?" В Ню Йорку, 17 червня 1951, в залі с. Юра при 6-їй вулиці, відбулася вистава "Ой не ходи Гриню!" у виконанні невеликого організованого УЖ драматичного гуртка молодих аматорів. Дієно, в колі цих молодих людей знайшлися найбільш дивачі і хлопці, які перший раз виступили на сцені. Їх цікавило театральне мистецтво, але з тих чи інших причин вони не могли проявляти себе в тій діяльності. Тому можна зрозуміти, що так само, як не було легко виконувати ролі режисера (п. Мазуркевича) так само не було їм, що виступили перший раз на сцені.

Мистецтво — це виступає душі людини, майстерне уміння відчувати і передавати те, що існує чи існувало колись (історичні драми, поєсти), і то так, щоб спостерігач, чи в літературі читач, не лише зрозумів суть, але щоб відчування давало його душі задоволення. В цім напрямку була звернена праця режисера, що і залишилася не без успіху. Слід відзначити, що головні ролі, як: Маруся — Мисечко Надя, Галина — Саниренко Га-

На Народний Фонд на 1951 Рік Зложили:

Листа ч. 2

РІЗНІ ОГолоШЕННЯ

Orange 4-2484 ORANGE VALLEY HOME MAINTENANCE OIL BURNER INSTALLATION & SERVICE

ДІТЮ ОРКЕСТРУ репрезентативну при українській парафії або школі зорганізує і виконати в короткому часі фаховий, бувший військовий капеланький. Повний склад інструментів на 30 людей дешево і на догодні сплати.

ТАНІ КІМНАТИ ДО ВІНАНЯТТЯ

В ЛІТНЬСЬКОВИХ МІСЦЕВОСТИ БЛИЗЬКО МОРЯ. По блищі інформації писати на адресу: VERONICA CEHELSKY 311 Maple Ave, Riverhead Long Island, N. Y.

Професійні оголошення

Dr. S. CHERNOFF 223 - 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C. Tel. GRamercy 7-7697

Д-р М. МАЙЗЕЛ лікує гострі й застарілі недуги чоловіків і жінок, шкірні, Х-Ray, Роздута жила лікуємо без операції.

107 E. 17th St., NEW YORK CITY коло 4-тої Еверто і Юніон Сквер.

Proc Beauty Salon 166 Second Ave., N. Y. C. AL. 4-8675 Near 11th Street

ПРИ ЗМІНІ МІШКАННЯ В НЬО ЙОРКУ АБО ПЕРЕСЕЛЕННІ ДО СТЕЙТІВ: NEW YORK - PENNSYLVANIA NEW JERSEY - CONNECTICUT

УКРАЇНСЬКІ ФОНОГРАФІЧНІ РЕКОРДИ Заходять або пишуть по українські і другі рекорди. Вислаємо рекорди по цілому світі.

ЩО Є НА ПРОДАЖ У СУРМІ? НОВІ КНИЖКИ: ЛІРА: Збірник 260 пісень з нотами і віршиками \$2.50

КАЛІФОРНІЯ: Сей Франсиско: Маріяна Я Оме-лан Мельнік \$20. КОНЕТИКАТ: Гартфорд: Гринг Лудський \$5.

ІНДІЯНА: Іст Шиваго: Український Клуб Молоді (425 від. УНС) \$20. Гери: П. Даченко \$10.

ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ в українській, німецькій і інших мовах, тижневик і 3 Європи, доставляє неюди поштою: W. Magin, Bookstore, P. O. Box 361, Cooper Sta., New York, N. Y., (109 St. Marks Place.)

ПЕРЕВІЗ пасажирів, вантажів і речей у місті, поза місто і на дальню відаль.

МАССАЧУСЕТС: Дудлон: Т-во Франка (253 від. УНС) \$10. Меттанан: Ілля Чопик \$10.

МОНТАНА: Гелена: д-р Я. Мишковський \$10. НЬО ГЕМШИР: Менчестер: П. Ясіновський \$10.

УВАГА! УВАГА! НЕОБХІДНІ КНИЖКИ Англійська Мова в двох підручниках

Мала Бібліотека за \$ 3.90 1) У. Самчук: ОСТ, Том I, „Морозів Хутір“

ТАНОЖ: КРИМІНАЛІСТИКА, фаховий підручник доц. д-ра С. Гіка, ціна \$2.50.

ТАРЗАН, ч. 2634. Потенційна іжа. "THERE IS NO MEAT ON THEIR BONES," A WOMAN SAID, PINCHING DORIS.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Ч. Н. СОЮЗУ

ПЛЕНФІЛД, Н. ДЖ. — Тов. ім. Івана Франка, від. 372, повідомляє всіх членів і членів, що місячні збори відбуваються в суботу, 21 липня.

НЬО ЙОРК, Н. П. — Тов. Запорозька Січ, від. 117, подає до відомо, що піврічні збори відбуваються в суботу, 21 липня.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Місячні збори Бр. св. О. Ніколая, від. 99, відбуваються в неділю, 22 липня.

САВТНОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відомо всіх членів, що піврічний митинг відбувається 22. липня.

ПОНГСТАВІ, О. — Тов. ім. О. Басараб, від. 348, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбуваються в суботу, 21. липня.

ГАРТФОРД, КОНН. — Збори відділу ч. 277 відбуваються в неділю, 22. липня, на церковній галі.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Тов. ім. О. Ніколая, від. 99, відбуваються в неділю, 22 липня.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

ПОНГСТАВІ, О. — Тов. ім. О. Басараб, від. 348, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбуваються в суботу, 21. липня.

ГАРТФОРД, КОНН. — Збори відділу ч. 277 відбуваються в неділю, 22. липня, на церковній галі.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Тов. ім. О. Ніколая, від. 99, відбуваються в неділю, 22 липня.

САВТНОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відомо всіх членів, що піврічний митинг відбувається 22. липня.

ПОНГСТАВІ, О. — Тов. ім. О. Басараб, від. 348, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбуваються в суботу, 21. липня.

ГАРТФОРД, КОНН. — Збори відділу ч. 277 відбуваються в неділю, 22. липня, на церковній галі.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Тов. ім. О. Ніколая, від. 99, відбуваються в неділю, 22 липня.

САВТНОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відомо всіх членів, що піврічний митинг відбувається 22. липня.

ПОНГСТАВІ, О. — Тов. ім. О. Басараб, від. 348, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбуваються в суботу, 21. липня.

ГАРТФОРД, КОНН. — Збори відділу ч. 277 відбуваються в неділю, 22. липня, на церковній галі.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Тов. ім. О. Ніколая, від. 99, відбуваються в неділю, 22 липня.

САВТНОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відомо всіх членів, що піврічний митинг відбувається 22. липня.

ПОНГСТАВІ, О. — Тов. ім. О. Басараб, від. 348, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбуваються в суботу, 21. липня.

ГАРТФОРД, КОНН. — Збори відділу ч. 277 відбуваються в неділю, 22. липня, на церковній галі.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Тов. ім. О. Ніколая, від. 99, відбуваються в неділю, 22 липня.

САВТНОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відомо всіх членів, що піврічний митинг відбувається 22. липня.

ПОНГСТАВІ, О. — Тов. ім. О. Басараб, від. 348, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбуваються в суботу, 21. липня.

ГАРТФОРД, КОНН. — Збори відділу ч. 277 відбуваються в неділю, 22. липня, на церковній галі.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Тов. ім. О. Ніколая, від. 99, відбуваються в неділю, 22 липня.

ПОНГСТАВІ, О. — Тов. ім. О. Басараб, від. 348, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбуваються в суботу, 21. липня.

ГАРТФОРД, КОНН. — Збори відділу ч. 277 відбуваються в неділю, 22. липня, на церковній галі.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Тов. ім. О. Ніколая, від. 99, відбуваються в неділю, 22 липня.

САВТНОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відомо всіх членів, що піврічний митинг відбувається 22. липня.

ПОНГСТАВІ, О. — Тов. ім. О. Басараб, від. 348, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбуваються в суботу, 21. липня.

ГАРТФОРД, КОНН. — Збори відділу ч. 277 відбуваються в неділю, 22. липня, на церковній галі.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Тов. ім. О. Ніколая, від. 99, відбуваються в неділю, 22 липня.

САВТНОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відомо всіх членів, що піврічний митинг відбувається 22. липня.

ПОНГСТАВІ, О. — Тов. ім. О. Басараб, від. 348, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбуваються в суботу, 21. липня.

ГАРТФОРД, КОНН. — Збори відділу ч. 277 відбуваються в неділю, 22. липня, на церковній галі.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Тов. ім. О. Ніколая, від. 99, відбуваються в неділю, 22 липня.

САВТНОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відомо всіх членів, що піврічний митинг відбувається 22. липня.

ПОНГСТАВІ, О. — Тов. ім. О. Басараб, від. 348, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбуваються в суботу, 21. липня.

ГАРТФОРД, КОНН. — Збори відділу ч. 277 відбуваються в неділю, 22. липня, на церковній галі.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Тов. ім. О. Ніколая, від. 99, відбуваються в неділю, 22 липня.

САВТНОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відомо всіх членів, що піврічний митинг відбувається 22. липня.

ПОНГСТАВІ, О. — Тов. ім. О. Басараб, від. 348, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбуваються в суботу, 21. липня.

ГАРТФОРД, КОНН. — Збори відділу ч. 277 відбуваються в неділю, 22. липня, на церковній галі.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Тов. ім. О. Ніколая, від. 99, відбуваються в неділю, 22 липня.

РОЗШУКИ ПОНШУКУЮ свого рідного тата МАЩЕНКО ІВАНО зі села Завоє, повіт Саяок.

ПОШУКУЮ Марту Броцка з дому Колога, Вубіцян, Зборів. Тепер має знаходитися в Америці.

Вступайте в Члени У. Н. Союзу

ХВОРИ НА НЕДУГИ Носа (Sinus) і Катару ЗНАХОДЯТЬ ПОДЕКШУ В ТЕРМІННІХ ВІДПРИЛИВУ КРОВІ В НОСІ

Через спеціальну оферту, читач цього часопису можуть дістати KLO-RONOL по знижній ціні.

УВАГА! Велика випродан! Солоніні капелюхи — \$1.25

КАПЕЛЮХИ з бангорали (Іх можна мити) — \$1.50

КУРСИ МЕХАНІКИ КУРСИ ІЗДІН АВТАМІ

ІВАН БУНЬКО УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

ІВАН БУНЬКО УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

ІВАН БУНЬКО УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

ІВАН БУНЬКО УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

ІВАН БУНЬКО УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК